

עפ"ת 4883/01-16 גבאי נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לערעורם פליליים

עפ"ת 16-01-4883 גבאי נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט סאאב דבורה
מערערם אלירן גבאי
נגד מדינת ישראל
משיבים

פסק דין

בפני ערעור על פסק דין של בית משפט השלום לטעורה, נצרת (כב' השופט מנאל חילחל) בת"ת 14-1591-06-12/2016, לפיו, המערער בעבירה שענינה נהיגה ללא מלאה בנגד הוראת סעיף 12 וא' (ד) (2) **לפקודת התעבורה, נוסח חדש, התשכ"א - 1961** (להלן: "פקודה").

הטענה העיקרית באמתחתו של המערער הינה, כי העבירה כאן בוצעה לאחר סיום התקופה של חובת הלויין; בלשון אחרת, התקופה של חובת-הלויין הגיעה אל קצה לפני ביצוע העבירה ומשכך לא היה צורך במלואה. בא סUCHO המלמד של המערער תקע את יתדות טיעוני, בעיקר, בהוראות של **חוק השימוש בתאריך העברי, התשנ"ח - 1998** (ראה סעיף 3 לחוק הנ"ל) יחד עם הוראת סעיף 12' לפקודת התעבורה ואשר לפיו "רשות הרישוי תרשום ברישון הנהיגה שנתנה לפי סעיף זה את תאריך הלידה העברי ולהוציא של מי שהרישון ניתן לו...".

lagishuto shel b"c ha'mureer, mukom bo rishon ha'neiga nit'an la'mureer b'iyom 21/10/2013; kri - bat'arik ha'ebri וילז בחשוון תשע"ד, (ועל רקע החובה הקיימת בפקודה של לויין לנוגה חדש לששת חודשים החל מיום התאריך העברי, דהיינו במהלך החודשים, כסלו, בטבת, שבט, אדר א', אדר ב' וניסן); אז, חובת הנהיגה תחת עינו המפקחת של מלאה הינה עד לתאריך וילז בוניסן שהינו יום 17/4/2014 על-פי התאריך הלוועי, kri - يوم לפני ביצוע העבירה.

דומה כי, פרשנות זו אינה נכון ויש בה כדי להחטיא את תכלית החוק. כשלעצמו סבורני, כי ההוראות של חוק השימוש בתאריך העברי וכן הוראת סעיף 5 **לחוק העונשין, התשל"ז - 1977** אין בהן כדי לסייע בידי המערער.

בדברי ההסבר של הצעת חוק השימוש בתאריך העברי (כפי דבריו של חבר הכנסת דיאז אבנर חי שאקי), מטרת החוק היא להטמע בתודעת הציבור את חשיבות השימוש בתאריך העברי המהווה חלק בלתי נפרד מהתרבות היהודית. וכך ולמד, חוק השימוש בתאריך העברי בא כדי לחזק ולהבליט את חשיבות השימוש בו על רקע אופייה היהודי של המדינה, ערכיה ותרבותה.

עמוד 1

כן, אל לנו לפרש את הוראות של חוק השימוש בתאריך העברי /או את הוראת סעיף 12ד' לפקודת התעבורה ככאלה שambilאות אוננו אל פתחו של סעיף 5 לחוק העונשין שלטוני, אינו רלוונטי כלל לעניינו.

כשלעצמו סבורני, כי בצדק הפנה בית משפט קמא להוראות של סעיף 3 בחוק הפרשנות, התשמ"א-1981, ואשר לפיהן, " **"שנה" ו"חודש" - לפי הלוח הגריגורי, ואם צוינה תחילת תקופתם או סופה לפי הלוח העברי בלבד** - **פאי הלוח העברי;**" ממשמעותה העומדת בפתחנו, כאשרatri, כי לא צוינה התקופה של חובת הלויי על-פי הלוח העברי בלבד, אין לחשב את התקופה על-פי לוח זה.

לא זו אף זו, בעניינו, נרשם על גבי רישון הנהיגה של המערער, באופן חד וברור שאינו משאיר מקום לספקות, כי חובת הלויי הינה עד ליום 21/4/2013. לשם ניקיון הדעת, אציין, כי רישום תאריך הלידה של המערער כאן בגוף רישון הנהיגה, על-פי הלוח העברי, אין בו כדי להפוך את התאריך הלועזי המפנה למשך תקופת הלויי ו/או לתאריך פקיעתה, לחסר משמעות. נוצר מבחן, מה קשר קיים בין רישום תאריך הלידה לפי הלוח העברי לבין תאריך פקיעתה-חובת-הלויי!. כל פרשנות אחרת, במיוחד בתחום התעבורה (שהינו עורק חיים עיקרי ומהיבר קיומים של כללים אחדים, כללים, ברורים שאינם לוטים בערפל), תביא ליצירת תוהו ובוהו במלאת חישוב ימי הפסילה ו/או תקופת-חובת-הלויי ומועד פקיעת רישיונות הנהיגה. טול דוגמא; כל פרוטוקול של פסק דין ו/או החלטה ו/או גזר דין של בית-משפט (ובכללם פסק דין זה) נושא בסופו, הן תאריך על-פי הלוח העברי והן על-פי הלוח הלועזי; הפרשנות שבאה כוח המערער מנסה להפיכך כאן תביא לחישוב תקופת מסר ו/או מעצר ו/או פסילה באופן שאינו עולה בקנה אחד עם הוראות הדיין הנוגם והקיים.

כאן המקום לציין, כי דין הערעור להידחות אף ביחס לטענות שעוניין הגנה מן הצדוק ו"זוטי דברים". על פי טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרסים הציבוריים המכיבר אכיפה בנסיבות כגון גזון דין, אין לומר כי המעשה הוא "קל ערר". דברי אלה מקבלים משנה תוקף על רקע ההלכה הקיימת לפיה, "האינטרסים הציבוריים" הוא המכריע. המערער מבקש לשכנענו, כי לפניו ענן שלו ופעוט שאין להתריח בגינויו את הציבור ו/או את גורמי אכיפת החוק. אין דעתינו של המערער. הוראות הפקודה כאן, באו כדי ליצור כללים אחדים, ברורים ומינועתיים שמטרתם ותכליתם ברורה ורמת מעלה, במיוחד בכל הנוגע לליוי של נהג חדש בשעתليلו. כל CORSOM ולו מזערו בכללים הנ"ל יביא, בסופו של יום, לאוון ההוראות החשובות של פקודת התעבורה ו/או התקנות שלל-פה ויפגע באינטרסים הציבוריים המובהק שקיים וחיבגדרו של סעיף 12א(ד) (2) לפקודת התעבורה. כלל נקטו הוא, כי הגנה של זוטי דברים מתקבל במקרים בהם אין במעשה עצמו פגעה בערך החברתי המוגן ואין הוא הולם את המשוגש של עבירה פלילית וכפי שהדברים באו לידי ביטוי בפסקיקה כפי שצוטטה בספריו של המלומד קדמי על הדיין בפליליים, חלק ראשון, מהדורות מעודכנת, תשס"ה-2004, עמ' 555, הגנת זוטי דברים ממשעה, " הסרת התווית הפלילית מעלה מעשה עבירה; כאשר ההסרה נועצה באינטרסים הציבוריים, שלא להטביע אותן קין פלילי על מצחו של אדם, במקום שאין לציבור עניין בכך. אותו "ענן לציבור" המצדיק הבהיר עברייןדים לדין, עומד גם בבסיס הגישה האומරת שכך המדבר במעשה "פער" - אין לציבור עניין בכך; וזאת - ממשום שאין " החוק עוסק בדברים של מה בך... ".

בעניינו, בנסיבותו של מקרה זה, האינטרס הציבורי אינו מאפשר את החלטה של הגנת "זוטי דברים". דברי אלה מקבלים משנה תוקף דווקא בתחום התעבורה הכלל מגוון רחב מאוד של מעשי-UBEIRA וऐסורים (שלל-פה מציגים כפועטים כאשר בפועל הם מאי מחותים וחשובים ליצור כללי התנהגות זהירותם חדים וברורים), אשר אין

חשש ליצירת את קין פלילית על מצחו של מי שzczeען דזוקא עבירה תעבורתית. "אות הקין התעבורתית" על מצחו של המערער כאן, בנסיבות של מקרה זה, אינה דומה בבחינת עומקה והשלכותיה ל "אות קין פלילית" שלעתים גורמת לפצע-מדם בעל גון פלילי. מכאן, לטעמי, החלטה של הגנת "זוטי דברים" על מעשה-UBEIRA תעבורתי תעשה במסורה ומינימוקים מיוחדים וחריגים בלבד.

בשות' דברי, אצין, כי, בניגוד לטיעוני של ב"כ המערער, אין מקום להחיל את הדוקטרינה של "הגנה מן הצדק" ולא מצאת כי הרשות /או גורמי האכיפה /או זרעוותיה של המדינה פועלן באופן כזה שמפללה את המערער לרעה /או מנקחת את זכויותיו /או מביא לתחשוה של חוסר צדק או רדייפה והתעמרות בו. כן, העונש, כפי שהוא, בסופו של יומם, הינו סביר ומאוזן ואין כל הצדקה להתערב בו.

לא נפל כל פגם בפסק דין של בית-משפט כמו המחייב התערבות.

אשר על כן, דין הערעור להיזחות.

במידה ורישון הנהיגה של המערער טרם הופקד, אזי יהיה להפקתו לאלטר בנסיבות בית המשפט.

הנסיבות תעבור פסק דין זה לצדים, באמצעות הדואר.

ניתן היום, כ"ב אייר תשע"ו, 30 Mai 2016, בהעדר הצדדים.